

сплѣ мъртвото тѣло, ужъ станало невидимо отъ тѣхъ, и сжщоврѣменно нѣкои си пѣтници, които се завръщале у града, казвале че сж срѣщнале Аристѣя, който пѣтувалъ за Кротона. И за Клеомида казале слѣдующето: Клеомидъ билъ съ свѣрхъ-естественно тѣлослужение и юначество, но по обхождението си билъ грунавъ и буенъ, и за туй правелъ много насилствени работи. Най-послѣ въ едно дѣтинско училище, като ударилъ съ ржката си стѣлпѣтъ, на който стоелъ зданието, счунилъ го по срѣдата, и покривѣтъ извѣднѣжъ падналъ *) върху дѣцата. И по причина че дѣцата умрѣле, за туй Клеомидъ бѣ подгоненъ, който отъ нужда избегналъ и се скрилъ въ единъ голѣмъ ковчегъ, послѣ затворилъ капакѣтъ и го държалъ здраво; тѣй щото мнозина сж опитале да го отворятъ, но никоѣ не сполучилъ. Тогазъ счунили ковчегѣтъ, и какво да видатъ; Клеомидъ исчезналъ. Най-послѣ ония хора като се зачудиле за приключението, отишли до Делфитѣ за да попитатъ оракулѣтъ Пифия, който имъ отговорилъ слѣдующето:

„Отъ всичкитѣ юнаци най-послѣднийтъ, билъ Клеомидъ Астипалевски“.

Нѣкои историци приказватъ, че и тѣлото на Алкмина **), когато го носиле на гробищата, ужъ исчезнало

*) Павсания казва въ (6; 19), че Клеомидъ като умъртвилъ съперника си на Олимпийскитѣ подвизи, по тѣзи причина и се лишилъ отъ наградата си споредъ закона. Тогазъ хваналъ да гледа на всякое нѣщо съ прѣзрение, и направилъ горѣказанната глупость. И оракулѣтъ заповѣдалъ да му въздаватъ жъртви.

**) Сжщото и Павсания приказва въ (9; 16). Но споредъ други, тоже и Плутархъ приказва въ книгата (Сократова демония), че Ботийцитѣ сж ималѣ у Алиарта и гробѣтъ на Херколесовата майка.